

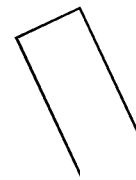
ZPRAVODAJ

OBCE BOHUSLAVICE

5-6

2007

Měsíčník, odp. red. Bohumil Kutina, tel.: 602 275 860,
e-mail: starosta@bohoslavice.com, www.bohoslavice.com,
reg. číslo MK ČR 14461, vyšlo dne 30.6. 2007 v počtu 300 výtisků

VDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD BOHUSLAVICE

ČERVEN

„Člověk nesmí dovolit aktivitě, která ho obklopuje, aby ho úplně pohltila“

Tak tento citát jsem si půjčila od slovenského herce Martina Huby. Nejen proto, že se blíží čas dovolených a čas vyměnit pracovní aktivitu za trochu toho lenošení, odpočinku anebo za jinou příjemnější aktivitu – s rodinou, s lidmi, jak se říká stejné krevní skupiny, ale i proto, že ten jeho výrok je mi sympatický. Bohužel občas zjišťuji, že se toho nedržím a ta „moje“ aktivita – potvora jedna – mě začne pohlcovat. Naštěstí mě nakonec zatím vždycky „vyplivla“. Proč? O tom jsem přemýšlela a asi jsem na to přišla. Teda na Nobelovu cenu to není, ale tu nezískali ani ti, co by si ji zasloužili. Třeba lékař a psychiatri Jan Janský, který odhalil a rozdělil čtyři základní krevní skupiny a poprvé popsal a klasifikoval systém krevních skupin v úplnosti.

Už dlouho přemýšlím o tom, že se se mnou něco děje. Že u mne asi došlo k výměně krevní skupiny. Ačkoliv jsem od narození „majitelkou“ skupiny AB a nikdy jsem ve skutečnosti nebyla dárce krve, před nějakými pár lety, no, dejme tomu, ještě deseti, jsem si připadala, že mám krevní skupinu O (nula), kterou disponují lidé, kteří musejí být neustále v činnosti a nedovedou říci NE a ten svůj optimismus a aktivitu můžou ještě darovat. A protože O (nula), tak všem ostatním lidem. Ale nejlíp se cítí ve stejném „krevním řečišti“

Najednou jsem však začala cítit, že se mi ta skupina NULA změnila. Moje „dárceství“ a „krevní konzervy“ už stačí jen pro někoho, jen pro ty nejbližší. Zřejmě jsem ve stavu, kdy ve mně koluje skupina B nebo AB. A obklopuji se lidmi, kteří mě mohou v případě NOUZE pomoci. Jak se říká, mají stejnou krevní skupinu anebo taky NULU, to jsou ti „univerzální dárce“ kteří pomůžou každému.

Téměř každý vědec dojde - nebo by měl dojít k nějakému závěru. Třeba – proč tomu tak je. Už to vím. V tom horším případě je to důsledek mého neumění říci občas důrazně – NE! Potom AB znamená, že jsem absolutně blbec a můžu nadávat jen sama sobě. (Naštěstí AB pozitiv.) Ale já už více než tříletým bádáním došla k daleko příjemnějšímu závěru. Opravdu ve mně kolovala skupina AB, ale protože nastal stav NOUZE, kterému se říká anémie, dostala jsem před třemi lety pořádný nášup v podobě čtyř krevních konzerv a teď mám skupinu B. Tedy ne úplně čistou. Občas se ještě projeví ta absolutní blbost. Ale Běčko vede. A co že je to – B? No přece BABIČKA. (Ještě že tak, být dědečkem, nevím nevím. Protože krevní skupina D – neexistuje.)

Jestli jsem někomu tímto vědeckým příspěvkem zamotala hlavu, omlouvám se. Doktoru Janskému se – in memoriam – omlouvám, že jsem k procesu změny lidské osobnosti, použila tak úžasného a pro lidstvo nesmírně důležitého objevu. Navíc po tom, co jsem se prostřednictvím médií dozvěděla o akutním nedostatku dárců krve. Ani jsem nechtěla domyslet, co by bylo, kdyby tehdy, když jsem krev potřebovala, té krve nebylo.

Ještě víc mě však šokoval článek v posledním vydání měsíčníku časopisu Výběr Reader's Digest, JAK ZMĚNIT KREV. Cituji: Vědci našli způsob, jak změnit jednu krevní skupinu v jinou. Za pomoci bakteriálních enzymů dokázali přeměnit krevní skupinu A,

B a AB ve skupinu O, která se považuje za univerzální. To zn. že tuto krev může dostat pacient s jakoukoli krevní skupinou.

Tak vidíte. Nic není nemožné. Tedy pokud lze tomu článku věřit. To už si taky člověk musí pořádně rozmyslet.

Ale věřte mi, že vám opravdu co nejuprávněji přeji, abyste : dovolenou podle svých představ, aby ty vaše krevní skupiny b.,., Absolutně

Báječně A plně Optimismu. A abyste se nedostali do stavu nouze, natož krize a pokud tohle všechno vaše krev splňuje, tak ji darujte. Protože darujete život a to je to nejbáječnější, co člověk do vínku dostal.

A protože jsem citátem začala, citátem i skončím.

Mexický tenorista ROLANDO VILLAZÓN řekl: „Snažím se co nejlépe dělat svoji práci. To je všechno, co je v mých silách. Pokud přesto nesplním něčí očekávání, není to už můj problém.“

Opět moje krevní skupina. Vy, kteří jste se alespoň trochu pobavili a ani vám nepřestala chutnat káva, kterou jste si ke čtení uvařili, tak s těmi se příště zase ráda prostřednictvím těchto stránek setkám a třeba i někde na ulici, na kus řeči. Těm, co nebylo mé psaní po chuti, ti asi budou jiné krevní skupiny. Vím, mé „vědecké bádání se nedotklo krevní skupiny A. Má totiž více významů a je také proměnlivé. A- jako abstinent. A- jako alkoholik anebo také A – jako absurdita, což není nic jiného než cizí názor, který se zásadně rozchází s mým. Ale to jsem neřekla já ale nějaký Ambrose Bierce.

Omlouvám se, ale nevím, kdo to je nebo snad byl. A iniciály AB tohoto pána je věc čistě náhodná.

Asi bych měla nějak stručně to mé bádání uzavřít. A srozumitelně. V žilách mi koluje pořád stejná krev, jenom se člověk s přibývajícimi roky, zkušenostmi a životními „kopanci“ přece jen trochu mění. I ti lidé „stejně krevní skupiny“, stejného ražení, stejných zájmů, zůstávají zřejmě stejní. Jen chybí občas ten elán a síla. A možná i pochopení od druhých, že ten zbývajícící elán a síla a vynalézavost, jak třeba zabavit děti, nebo dodat nějakou tu energii těm, kteří to zrovna potřebují, třeba v nemoci, to tu musí zůstat, pokud to jde, i pro ty nejbližší. Ale to si myslím, že platí všeobecně. A proto, když se setkáváme, nedivme se a pokusme se navzájem pochopit, že jsme trochu jiní, než tomu bývalo před lety.

Tak krásné – žhavé léto. A pokud jsem vás neodradila, nenechte si ujít další příspěvek. Přímou žhavou aktualitu od ŽAVÁKŮ.

J. Matoulková

ŽHAVÉ ZPRAVODAJSTVÍ OD „ŽAVÁKU“ Z BOHUSLAVICKÉ ŠKOLY

Dramatický kroužek „ŽAVÁCI“, při ZŠ Bohuslavice se ve dnech 15. – 17. června zúčastnil Mezinárodního festivalu báchovek a pověstí v České Skalici. Do vily Čerych dorazily děti z Polska, Slovenska a z našeho kraje.

V pátek proběhlo seznamování, shlédli jsme divadelní představení pražského divadla a v sobotu všech dvanáct dětských divadelních souborů předvedlo své umění, které pečlivě sledovala porota složená z odborníků, ochotnických herců, lektorů apod. Jejím úkolem však nebylo rozdělování „diplomů a medailí“ za umístění, ale rozebrat každé představení, poradit, jak co dělat lépe, ale i pochválit.

A u té chvály já zůstanu. Musím však začít od začátku. Žáci ze 4. ročníku – Lukáš Práza, Aneta Rydlová, Klárka Petříková a z 5. ročníku – Petr Čepelka, Simona Kvirencová, Veronika Macková a Kristýna Melicharová předvedli své divadelní představení BOHUSLAVÁCI ŽAVÁCI ANEB KDYŽ STRACH MÁ VELKÉ OČI. Námětem pro divadelní hru se stala místní pověst O Žavákovi. Už samotný výběr byl tím prvním, co porota ocenila. Další ocenění přišlo za originální kostýmy, ke kterým se bohužel moc nehodila obuv – tenisky. To byla první drahocenná rada pro další práci. Vtipné zpracování pověsti, originalita postav, závěrečná píseň, to vše bylo velmi kladně hodnoceno. To vše by však nebylo nic bez téměř, profesionálního provedení dětských herců.

Nevím, jak děti, ale já, když jsem poslouchala hodnocení, jsem se přesvědčila o nepřímé úměrnosti.

O jevu, který na mě působil tak, že se ve mně dušička blahem jen tetelila a rozpínala hrdostí ale tělesná schránka, tam – na těch prknech – co znamenají svět, se zmenšovala. A člověk to nějak nemohl najednou rozdychat. Kdybych pochvalu řekla dětem sama, možná by mi nevěřili, ale tam to slyšely z úst těch nejpovolanějších.

A právě v ten okamžik na divadelním podiu českoskalické sokolovny, Žaváček zažehl jiskřičku, která se asi pokusí vzkrísit tradici ochotnického divadla v Bohuslavicích.

Přiznám se bez mučení, že jsem odjížděla na toto víkendové setkání ne bez chuti a nadšení, ale unavená. To zjištění, že čas, který jsme s dětmi věnovali přípravě, nebyl marný, mně dodal trochu té energie. A nejen to. Zjistila jsem nebo spíše se mi potvrdilo, že tyhle děti jsou bezvadná parta, na kterou je spolehnout a drží při sobě, což poznali i porotci, protože to z nich při hraní vyzařovalo. A navíc tahle děcka

neudělala a nedělají ostudu ani škole ani rodičům. Ke cti jim bylo i to, že i když mohla být na co pyšná, ocenila práci všech ostatních souborů a zůstala jim dětská skromnost. Ta sladká odměna v podobě zmrzliny bylo to nejmenší, čím jsem jim mohla poděkovat.

No a zbytek pobytu ve vile Čerych byl úžasným setkáním s divadelním uměním, s pantomimou, uměním improvizace, s výrazovým tancem, stínovým divadlem, ke kterému mohly děti, v tom krátkém čase, alespoň přivonět. Nechybělo ani „vyřázení se“ ve sportovní hale a diskotéce.

Celé víkendové divadelní setkání bylo velmi dobře zajištěno a o všechny účastníky bylo dobře postaráno, včetně ubytování a stravování v Eurestu, kde všem moc chutnalo, ale i přímo ve vile.

V neděli přišlo loučení a závěrečný rituál, který spojil ruce všech účastníků festivalu, všech „Čeryšáků“ a symbolický otisk mokrých rukou na dlažbu, kolem bazénu s lekníny.... na to se jen tak nezapomíná.

Ted už děti žijí zase přítomností a možná i budoucností nadcházejících prázdnin.

Já mám o čem přemýšlet a už vím jedno: aby mně mozkové závity o prázdninách nezlenivěly, určité je ve volných chvílích zaměstnám, třeba další pověstí „Od nás“.

To proto, že jsme přislíbili účast na příštím ročníku divadelního festivalu, který se pravděpodobně bude konat v polském partnerském městě. A i účast na divadelním festivalu v Olešnici v Orlických horách, kde má své domovské právo divadelní soubor Severka.

Ted už mi nezbývá než ještě jednou poděkovat ŽAVÁKŮM, rodičům, hasičům za zajištění dopravy a hlavně panu Čepelkovi, který nás dovezl i přivezl. Také všem, kteří nás přijeli do České Skalice podpořit jako diváci a mohou potvrdit, že nic není přibarveno. A nesmím zapomenout ani na školu, protože ta celý víkend – účastnický poplatek, z něhož bylo hrazeno stravování, poplatek za ubytování, byť jen na vlastní podložce a ve spacáku, uhradila a celou akci podporovala.

Poslední poděkování patří paní Jitce Barešové a firmě NYKLÍČEK a spol. s r.o. z Nového Města, od které jsme obdrželi – jako poděkování – sponzorský dar a to látky na divadelní kostýmy, dekorace a další využití pro práci s dětmi, v hodnotě cca 12 tisíc korun.

Možná, že jsem v té (tak trochu) euforii na něco nebo někoho zapomněla. Pokud ano, nebylo to úmyslné.

A co říci nebo spíše napsat na závěr? Doufám, že ta divadelní jiskřička nezhasne a s vámi, milí čtenáři, bohuslaváci žaváci, se při nějaké divadelní příležitosti setkáme.

Jana Matoulková

Co jste hasiči?

V měsíci květnu (v neděli šestého) se naši mladí hasiči zúčastnili soutěže v Nízké Srbské. Jednalo se o Pohár místního Sboru dobrovolných hasičů a soutěžilo se zde ve třech disciplínách: ve štafetě dvojic, ve štafetě na 4x60 metrů a letos poprvé také v nejatraktivnější disciplíně – v požárním útoku. Náš sbor reprezentovali mladší žáci (Lucie Gavláková, Aneta Rydlová, Kateřina Zítková, Michal Čepelka, Petr Čepelka a Jaromír Hladík) a nevedli si vůbec špatně. Ve štafetě dvojic obsadili 3. místo, ve štafetě na 4x60 m 5. místo a v požárním útoku 6. místo. Z 21 zúčastněných družstev obsadili celkově pěkné 4. místo. Jedna jediná vteřina v celkovém součtu všech tří disciplín je dělila od medailového umístění. Už podruhé za sebou jim těsně toto umístění uniklo. Doufáme, že při příští soutěži už konečně prolomí smůlu a výsledkem bude vysněná medaile.

V již zmíněném měsíci začala soutěžní sezona také pro dospělé. V pátek 11. května se konala

ve Vrchovinách okrsková soutěž v požárním útoku. Zde soutěžila družstva jak v kategorii mužů, tak i v kategorii žen. Naše ženy (Veronika Fejtková, Anna Herzigová, Edita Herzigová, Jana Herzigová, Jana Hušková, Marie Hušková a Jaroslava Hemelíková) předvedly solidní výkon a s časem 31,9 s obsadily z pěti zúčastněných družstev 3. místo a vybojovaly si tak postup na okresní kolo. Družstvo mužů (Karel Čepelka, Libor Fejtek, Vladimír Herzig, Miloš Lenfeld, Tomáš Kondel, Aleš Petr a Radek Rydlo) bylo rychlejší pouze o 0,7 s než naše ženy, ale čas 31,2 s v mužské kategorii stačil z dvanácti zúčastněných pouze na 5. místo.

Sobotu 26. května se konalo v Jaroměři okresní kolo hry Plamen MH. Přestože se na toto okresní kolo naše družstva nekvalifikovala (mladším žákům postup unikl jen o vlásek), měli jsme zde zastoupení. Při slavnostním vyhlášení výsledků obdržela Lucie Hladíková ocenění za

umístění v grafické soutěži „Požární ochrana očima dětí“. Ve své kategorii (studenti gymnázií, středních škol a učilišť) získala v okrese Náchod 1. místo a se svou prací postoupila do krajského kola.

V měsíci červnu se konalo několik dalších soutěží. Naši mladší žáci (Lucie Gavláková, Klára Petříková, Aneta Rydlová, Kateřina Zítková, Michal Čepelka, Petr Čepelka a Adam Čuda) se zúčastnili 9. června soutěže v požárním útoku o Pohár starosty obce Nahořan. Bohužel ve své kategorii neměli soupeře a tak už předem bylo jasné, kdo vyhraje a odveze si pohár za 1. místo. Podobné to bylo i v kategorii starší, kde se zúčastnili pouze domácí. V souborji našich

mladších a Nahoňanských starší žáků naše družstvo o 4 s zvítězilo. Dosáhlo času 37 s, družstvo z Nahoňan 41 s.

Téhož dne se naše družstvo žen zúčastnilo soutěže v požárním útoku ve Žďárkách tzv. „Žďárské špičky“. Tato soutěž je vypsaná pouze pro družstva žen a má specifická pravidla. Útok se zde provádí na tři hadice B (jako u mužů) a každé družstvo má dva pokusy. Časy obou pokusů se sečítají. Naše družstvo (Jitka Čepelková, Veronika Fejtková, Edita Herzigová, Jana Herzigová, Jana Hušková, Marie Hušková a Jaroslava Hemelíková) dosáhlo v prvním pokusu času 40,8 s, ve druhém pokusu se mu podařilo čas ještě vylepšit - 37,1 s. Po součtu obou časů obsadilo ze sedmi zúčastněných družstev 3. místo.

O týden později (v sobotu 16. června) se naše ženy (ve stejném složení, pouze Jitku Čepelkovou nahradila Věra Netolická) vydaly směrem Jestřebí, kde se konala soutěž započítávaná do Náchodské hasičské ligy. I zde naše družstvo neudělalo ostudu a s naší staříčkou PS 12, kterou již na soutěžích této úrovně nikdo nepoužívá, obsadilo s časem 37,49 s z devíti zúčastněných družstev 5. místo. Čas o dvě vteřinky lepší by stačil na medailové umístění.

Následující víkend náš sbor uspořádal na zdejší sokolské zahradě již 8. ročník soutěže v požárním útoku o Pohár starosty obce Bohuslavice. V sobotu 23. června zde předvedla svá umění družstva žen a mužů. V ženské kategorii startovalo pět družstev. Domácí „A“ družstvo potvrdilo roli favorita a po bezchybném výkonu obhájilo loňské prvenství. Na 2. místě skončily ženy z Nového Města nad Metují, 3. místo obsadilo další domácí družstvo startující pod hlavičkou Bohuslavice „B“. V kategorii mužů se na start přihlásilo čtrnáct družstev. Oproti ženám se domácím mužům nepodařilo loňské vítězství obhájit. Tentokrát skončili až na 6. místě. V této kategorii startovalo ještě také domácí družstvo dorostu, které skončilo na 8. místě. Pohár za vítězství si odvezlo družstvo mužů z Přibyslavi, 2. místo obsadili muži z Nového Města nad Metují a třetí skončilo družstvo mužů z Provodova.

V neděli 24. června se na sokolskou zahradu sjela družstva mladších a starších žáků. Tato dětská soutěž byla letos poprvé pořádána odděleně od soutěže dospělých, protože byla započítávána do celoročního hodnocení kolektivů MH a do Poháru Okresní odborné rady mládeže Náchod. V mladší kategorii startovalo osm družstev. Domácí družstvo předvedlo solidní výkon,

přesto se mu loňské vítězství nepodařilo obhájit. Pohár za prvenství si odvezli mladší žáci z Nového Města nad Metují, druhé skončily domácí Bohuslavice a 3. místo obsadilo družstvo z Přibyslavi. V kategorii starších žáků se přihlásilo devět družstev. Výkon domácích nebyl nejzdařilejší a výsledkem bylo 6. místo. Vítězství

Sponzoři soutěže:

Obecní úřad Bohuslavice
Hronovský s.r.o. CNC obrábění - Bohuslavice
ZEPO a.s. Bohuslavice
ASC Syrovátko Josef - Bohuslavice
Stavby AZ - Vlastimil Nývlt - Bohuslavice
VAL-TO nábytek - Tojnar Jiří - Bohuslavice
Timura Pavel - autodoprava - Bohuslavice
Dřevo DO-DE Netolický Radek - Bohuslavice
Šťastná Karolína - Pohostinství U Ježků - Bohuslavice
Sdružení Hůlka a syn - kamenosochařství - Bohuslavice
Svatoň Roman a Josef - autodoprava - Bohuslavice
Maryška Josef - autodoprava - Bohuslavice
Menclová Miluše - Bohuslavice
Kyrvalová Ivana - Bohuslavice
Hrnčíř Václav - Bohuslavice
Hrnčíř Jiří - Bohuslavice
Hasiči s.r.o. Nové Město n. M.
Stavebniny PROBI - Krčín
Alurol - Nové Město n. M.
Goldware - Šitina Jiří - Nové Město n. M.
Tomáš Leoš - autodílna - Pohorčí
Deva Nové Město n. M.
Pivovar Náchod

Dále poděkování patří také Josefu Huškovi za zapůjčení aparatury a ozvučení soutěže po oba dny, Janě st., Janě ml. a Stáně Novákové, Jaromíru Lukavskému a Ladislavu Bitnarovi, kteří také po oba dny obětavě pomáhali s občerstvením, členům našeho sboru a i všem ostatním, kteří se podíleli na zdárném uspořádání této dvoudenní akce.

Pro informaci ještě termíny dalších soutěží, které se budou konat během letních prázdnin: 30. června – Vršovka, 7. července – Černčice, 13. července – Provodov, 18. srpna – Přibyslav, 25. srpna – Jasenná.

Ještě se vrátím ke grafické soutěži „Požární ochrana očima dětí“. Jak jste si již přečetli, Lucie Hladíková v této soutěži ve své kategorii zvítězila v

okresním kole a postoupila do kola krajského. Při předání ceny z „okresu“ k nám pronikla informace, že i v krajském kole dosáhla úspěšného umístění. Velkým překvapením pro Lucku bylo obdržení pozvánky na Hasičské slavnosti v Litoměřicích, které se konaly 15. a 16. června. Zde si měla osobně převzít ocenění za umístění v celorepublikovém kole. První zmíněný den se do Litoměřic vypravila Lucka se svými rodiči a také starosta našeho sboru Karel Čepelka st., který byl pozván na křest knihy s názvem „Historické střikačky“. V této knize, kde jsou prezentovány sbory z celé republiky má náš sbor své zastoupení na devíti stránkách v podobě článku o historii sboru a fotografií historických střikaček. V celorepublikovém kole grafické soutěže dosáhla Lucka velkého úspěchu. Při slavnostním vyhlášení výsledků obdržela ocenění za velice pěkné 2. místo. Být druhá v republice, to je opravdu úspěch. Lucčina slova po návratu z Litoměřic: „Když jsem malovala ten obrázek, vůbec mě nenapadlo, že bych mohla něčeho dosáhnout.“ Ocenění za vítězství v krajském kole (pouze diplom) převzala při příležitosti vyhlášení výsledků na naší soutěži od vedoucího OORM Náchod Milana Kligla. Poté jsem byl pověřen předáním malého dárku za vzornou reprezentaci nejen našeho sboru, ale celé naší obce. S gratulací se připojil též místostarosta obce Josef Syrovátko.

Závěrem bych Vám chtěl jménem SDH popřát hodně krásných a slunečních dnů během letních měsíců, hezké užití dovolené a prázdnin.

Za SDH Bohuslavice Karel Čepelka ml.

Výsledková listina 8.ročníku soutěže v požárním útoku o Pohár starosty obce Bohuslavice 23. - 24.6.2007

Mladší žáci	čas	Muži	čas
1. Nové Město n.M.	33,9 s	1. Přibyslav	55,25 s
2. Bohuslavice	36,0 s	2. Nové Město n.M. B	55,78 s
3. Přibyslav	39,9 s	3. Provodov	56,97 s
4. Horní Radechová	43,1 s	4. Nahoňany	60,41 s
5. Mezilesí	46,3 s	5. Vršovka	60,93 s
6. Stolín	50,0 s	6. Bohuslavice	64,50 s
7. Řešetova Lhota	53,8 s	7. Bohuslavice-Val	66,31 s
8. Jasenná	69,5 s	8. Bohuslavice-dorost	66,89 s
		9. Velká Jesenice	70,66 s
		10. Provoz	75,56 s
		11. Nové Město n.M. A	80,31 s
		12. Val A	82,88 s
		13. Slavětín	83,60 s
		14. Val B	108,49 s
Starší žáci	čas	Ženy	čas
1. Stolín	30,9 s	1. Bohuslavice A	61,38 s
2. Nové Město n.M.	34,1 s	2. Nové Město n. Met.	66,41 s
3. Jasenná	36,1 s	3. Bohuslavice B	76,08 s
4. Horní Radechová	37,1 s	4. Nahoňany	89,44 s
5. Nový Hrádek	42,3 s	5. Vrchoviny	D
6. Bohuslavice	42,4 s		
7. Jasenná	46,2 s		
8. Mezilesí	48,2 s		
9. Červený Kostelec	58,8 s		

SDH Bohuslavice reprezentovali :

Mladší žáci	Starší žáci	Ženy A	Ženy B	Muži	Dorost
Michal Čepelka	Petr Čepelka	Jitka Čepelková	Jitka Čepelková	Václav Bíl	Veronika Fejtková
Petr Čepelka	Petr Gavlák	Veronika Fejtková	Jaroslava Hemelíková	Libor Fejteck	Tomáš Kondek
Adam Čuda	Tomáš Hladík	Anna Herzigová	Jana Herzigová	Tomáš Kondek	Zdeňka
Králičková					
Lucie Gavlíková	Jana Hušková	Edita Herzigová	Jana Hušková	Jindřich Králíček	Aleš Petr
Jaromír Hladík	Lukáš Timura	Jana Herzigová	Marie Hušková	Miloš Lenfeld	Jan Podsedník
Klára Petříková	Radek Tláškal	Marie Hušková	Věra Netolická	Lukáš Timura	Lukáš Timura
Lukáš Práza	Tomáš Voborník	Věra Netolická	Lenka Nováková	Radek Rydlo	Jan Voborník

A co zahrádkáři?

Nejkrásnější měsíc květen nám utekl jako voda a přichází červen, který nám zahrádkářům už přináší radost z toho, že už můžeme ochutnávat výsledky své práce. Třešně, jahody i nějaká ta zelenina může zpestřit náš jídelníček. Připomněme si ještě toho, co napsal velký zahrádkář spisovatel Karel Čapek.

Kdyby bylo něco platno, padl by zahradník denně na kolena a modlil se asi takto: "Pane Bože, udělej to nějak tak aby každý den přišlo asi tak od půlnoci do tří ráno, ale víš, tak pomalu a teple, aby to mohlo vsáknout, ale aby přitom nepršelo na smolníčku, tařici, devaterník, levanduli a ty ostatní, které jsou Ti v Tvé nekonečné moudrosti známy jako byliny suchomilné. Kdybys chtěl, napiš Ti je na list papíru a slunce aby svítilo po celý den, ale ne všude. Například ne na tavolníky a ne na hořec, bohyšku a ani rododendron a ne tuze moc. Aby bylo hodně vody a málo větru, dost žížal, žádná mšice a slimáci, žádná padlí a aby jednou za týden přišla zředěná močůvka a holubi trus. Amen." Neboť vězte, že tomu tak bylo v Zahradě Ráje, jinak by to tam, tak nerostlo.

Tolik Karel Čapek o červnu, prostě kdo pracuje s přírodou, ať to jsou zahrádkáři, zahradníci a zemědělci, nemyslí jinak. Když se tak pochutnáme na jahodách, musíme také myslet, co bude dále. Zda už by nebylo třeba vysázet nové. Jahodník má rád půdu velmi zkyplenou a už usazenou. Pozemek má být připraven alespoň 3 týdny před výsadbou. Do zásoby můžeme přihnojit umělými hnojivy. Dobrá zkušenost je s Cereritem. Pokud

jste už nenasázeli, sázíme v srpnu nebo nejpozději v září. Sazenice se do zimy dobře ujímul a nevymrzají. Sazenice raději řidčeji, lépe se pak jahodník ošetřuje. Zalévat ke kořenům. Jahodník potřebuje dost závlahy. Říká se, že příroda je mocná čarodějka, ale sou s ní problémy.

V životě jsou však i jiné problémy. Před časem mě navštívil jeden můj známý a chtěl se podívat na evangelický hřbitov. Bylo neosečeno, hroby se ztrácely v trávě a přečíst jména na památníku padlých občanů je úctyhodný výkon. Tento památník je naprosto nedůstojný. Evang. hřbitov má asi tu smůlu, že je v odlehlejší místě a tak někteří občané tam do kontejneru pro hřbitovní odpad ukládají své nepotřebné věci, protože mají jistotu, že je tam nikdo neuvidí. V době, kdy jsem s přítelem byl, byl kontejner přeplněn nějakými křesly, starým gaučem a dokonce pytel špatných brambor. Snad by pomohlo, až bude jiný kontejner, aby byl menší a umístěný přímo na hřbitově v koutě, snad by to nepořádníky odradilo. Ani ta kupa šterku tam mnoho parády nedělá, snad by šla přemístit do rohu parkoviště ten vstup do hřbitova nějak upravit. Nám, kteří na hřbitov chodíme častěji to snad ani nepřijde, ale pro cizího návštěvníka je to šok. Vím, že si asi mnoho přátel tímto konstatováním neudělám, ale když občas chodím doprovázet na poslední cestě některé své známé a vidím upravené hřbitovy téměř všude, tak si říkám proč to jinde jde, u nás ne.

Protože patřím mezi ty občany, kteří nejezdí vlakem každý den nebo stále, takže nebudu mít to štěstí vlastnit klíč od čekárny nebo WC. Nejsm

sám, jsou občané, kteří jedou jednou týdně nebo 2x za do měsíce podle své potřeby. Ty budou chodit konat svou potřebu za keříček? V případě špatného počasí se bude krčit pod okapem. Nebo to už nejsou cestující. Zajímalo by mě, kdo bude chodit kontrolovat, jestli zamčeno nebo ne. Pan starosta, či snad zastupitelé? Majitel klíče může zapomenout zavřít, nebo může dojít k poškození dražšího majetku, kdo bude zodpovědný, samozřejmě majitel klíče. Dráha i obec přesouvá zodpovědnost na cestujícího. Mám zajímavější nápad a bude úplně v režii ČD. Vlak ráno do Týniště přijíždí kolem 5 hod. ranní. Průvodčí otevře čekárnu, kde bude i klíč od WC. Od Náchoda do Týniště přijede vlak po 22 hod., průvodčí čekárnu zavře. Dráha vybírá peníze, musí se také starat. Občan v Náchodě má k dispozici za stejné peníze nejmodernější WC, vytopenou čekárnu aniž by se musel starat jak zamknout nebo si otevřít. Občan z venkova platí stejně a musí se starat jak otevřít čekárnu nevytopenou a suchý WC.

Posíláme petici i proti diskriminaci venkova. Tohle není diskriminace? Nemám rád stávky a různé protestní demonstrace, ani petice. Většinou to je jen alibismus těch, kteří to organizují. Nejlepší petice je volební lístek. Musí se však jít k volbám. Nikdo nám nepomůže a o své věci se musíme starat sami. V obci je několik podniků a velké ZD. Kdyby byla spolupráce, mnoho by se zlepšilo. Bohužel to tady v Bohuslavicích chybí.

L. Mareš

SLOUPEK STAROSTY

V tomto čísle zpravodaje chybí zprávy ze zastupitelstva obce. Schůze zastupitelstva se v červnu kvůli mému zdravotnímu stavu (natržení stehenního svalu) nekonala, vydržte tedy do příštího čísla. Má nepohyblivost byla také příčinou toho, že jsem se ke své lítosti nemohl zúčastnit hasičské soutěže o pohár starosty obce Bohuslavice. Zde mne plně zastoupil pan místostarosta.

Rád bych zde uvedl pár poznámek ke skutečnostem uvedeným v článku pana Mareše.

Pokud jde o evangelický hřbitov, musel tam pan Mareš se svým přítelem být v loňském roce, protože v zimě byl tento kontejner ukraden a zatím nový není. To však nic nemění na tom, že má pravdu. Nápis na památníku je skutečně nečitelný již minimálně 15 let, upozorňoval jsem na to také již před 8 lety v „Ozvěnách“. Vloni jsem dali opravit pamětní desku na zastávce ČD a teď je na řadě tento památník. Umístění kontejneru na hřbitově by asi nebylo moc dobré, uvědomíme-li si že kontejner je přivážen a odvážen speciálním nákladním automobilem a neumím si představit, jak tento automobil jezdí po hřbitově. Rovněž dlažba na parkovišti není určena pro zatížení nákladním autem, které by po ní vozilo šterk, nehledě k tomu, že majitelé hrobů, kteří šterk používají, by jistě nebyli spokojeni s tím, že by jej museli nosit přes celé parkoviště. Umístit šterk na jiném než obecním pozemku také nemůžeme.

Zastávka ČD.

Podle rozhodnutí ČD, které bylo uveřejněno v jednom z minulých čísel Zpravodaje, je železniční zastávka v Bohuslavicích uzavřena stejně jako třeba v sousedním Pohorí a ostatních místech, kde byl zrušen prodej jízdenek. Na její otevření dráhy nepřistoupí kvůli nebezpečí vandalizmu. Toto

Podkrkonoší. O klíč od zastávky bude moci požádat kdokoli, nikde nebylo rozhodnuto, že to budou jen ti, kteří jezdí pravidelně, dokonce o něj může požádat i ten, kdo vlakem vůbec nejezdí (Jak bychom to asi kontrolovali?). Také nikde nebylo řečeno, že ten, kdo bude mít klíč, nepustí do čekárny ostatní, právě naopak, proto ten klíč bude mít, není tedy žádný důvod si myslet, že ostatní

budou pod okapem. Dokonce si myslím, že i v případě, že bude vydáno jen malé množství klíčů, vždycky mezi cestujícími bude někdo, kdo klíč bude mít a čekárnu v případě nepříznivého počasí otevře. To jestli cestující budou čekárnu zamykat, se samozřejmě bude kontrolovat, protože zapomenout může každý. Bude to věcí obecního úřadu. Majitelé klíčů samozřejmě nebudou odpovídat za majetek dráhy, dráha na ně odpovědnost nepřesouvá a na obec také ne. Ten zajímavější nápad na řešení provozu zastávky, který pan Mareš nabízí, má tu zásadní chybu, že pro jeho uskutečnění je nutný souhlas toho, v jehož režii by to všechno bylo. A ten souhlas bohužel chybí. České dráhy jsou soukromý subjekt (akciová společnost) a je zcela v jejich kompetenci jakým způsobem chrání svůj majetek. Doby kdy bylo možné zasahovat do práv majitelů z důvodů různých „zájmů“ jsou díky Bohu dávno pryč. Myslím si, že je to alespoň nějaké řešení, je to zcela jistě lepší, než kdyby zastávka byla uzavřena úplně a že cestující uvítají, že v případě nepříznivého počasí se budou moci schovat do čekárny i když nevytopené. Jen doufáme, že to bude fungovat, protože v opačném případě se dráhy vrátí k tomu, že zastávka bude zcela uzavřena jako je tomu jinde.

Je pravda, že v obci je několik větších firem, obec jejich služby v případě potřeby využívá a to jak služeb ZEPO tak i ostatních firem, spolupráce existuje, je dobrá a nestěžujeme si na ni. Měla by snad být ještě nějaká jiná? Třeba nějaké práce zdarma? To už tu také bylo a nikdo to snad nemyslí vážně. Samozřejmě se ale vůbec nebráním tomu, aby kdokoli (občan nebo firma), pokud chce, pracoval pro obec zdarma – musí to však být zcela dobrovolné. Všichni, kdo mají zájem, se mohou hlásit u mne po celých 24 hodin na číslo mého mobilního telefonu.

B. Kutina